

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce U. U., narozeného dne ..., státního příslušníka Uzbekistánské republiky, v České republice bytem v P. 4, P. 1291/9, zastoupeného Mgr.Markem Čechovským, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 21, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem v Praze 4, náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 13.6.2011, č.j.: MV-23289-7/SO-2011

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 13.6.2011, č.j.: MV-23289-7/SO-2011, s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 7.760,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr.Marka Čechovského, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jímž tento správní úřad zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 3.11.2010, jímž nebylo žalobci prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonný manažer – účast v právnické osobě na území České republiky.

Žalobce v podané žalobě namítl, že byl na svých právech zkrácen přímo porušením svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního úřadu, jimž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti. Žalobce uvedl, že pobýval na území České republiky na základě povoleného dlouhodobého pobytu za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě s platností do dne 29.7.2010. Dne 7.7.2010, tedy v řádné lhůtě, podal žalobce ke správnímu úřadu prvního stupně žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem. K předmetné žádosti doložil mimo jiné také doklad o zdravotním pojištění, uzavřeném s pojišťovnou MAXIMA s platností do dne 30.10.2010. Jelikož žádost žalobce o předložení dlouhodobého pobytu směřovala do období ode dne 30.7.2010 do dne 30.7.2012, žalobce současně doložil správnímu úřadu taktéž zdravotní pojištění, uzavřené opět s pojišťovnou MAXIMA s platností do dne 29.12.2013.

V rámci probíhajícího řízení správní úřad následně zjistil, že doložené potvrzení o zdravotním pojištění č. 8909007794, uzavřené s pojišťovnou MAXIMA s platností ode dne 31.10.2008 do dne 30.10.2010, bylo pod uvedeným číslem sjednáno s jinou osobou, než se žalobcem. Správní úřad prvního stupně následně sepsal se žalobcem k věci protokol o vyjádření účastníka řízení, žalobce do tohoto protokolu mimo jiné uvedl, že zdravotní pojištění č. 8909007794 zakoupil v srpnu 2008 v pobočce pojišťovny MAXIMA v Praze 3, Rokycanově ulici. Teprve dne 18.8.2010, kdy navštívil pojišťovnu za účelem sjednání dalšího pojištění, se od zaměstnance pojišťovny dozvěděl, že předchozí pojištění je neplatné. Následně žalobce pochopil, že se stal obětí podvodného jednání, pro které následně inicioval podání trestního oznámení. Zároveň zakoupil dodatečně a zpětně i pro předchozí období pojištění nové, které následně doložil správnímu úřadu.

Ve čtvrtém bodě podané žaloby žalobce poukázal na to, že správní úřad podle platné právní úpravy, dané ustanovením § 35 a následujícími zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu), správní úřad nemůže cizinci prodloužit pobyt na území v případě, jestliže policie shledá existenci důvodů pro zahájení řízení o zrušení pobytu. Podle názoru žalobce však v žádném případě nelze toto ustanovení vykládat tak, že správní úřad má v takovém případě právo meritorně rozhodnout o neprodloužení pobytu cizince. To zákon výslovně nestanoví a obdobný výklad by bylo nutno pokládat za nezákonné dotváření práva v neprospěch účastníka řízení. Pokud tedy správní úřad v rámci řízení o prodloužení zrušení pobytu zjistí, že jsou dány důvody pro zahájení správního řízení o zrušení pobytu, měl by správní řízení o prodloužení pobytu přerušit a zároveň iniciovat, případně ukončit řízení o zrušení pobytu. Jiný postup je evidentní citelný zásah do práv a oprávněných zájmů účastníků řízení, neboť v rámci řízení, zahajovaných z moci úřední, je zodpovědnost za zjištění skutkového stavu věci citelným způsobem přesunuta ze sféry účastníků řízení na samotné orgány veřejné správy. V rámci správního řízení, zahajovaném z moci úřední, je zákonem upřednostněna zásada oficiality nad zásadou dispoziční a zásada vyšetřovací nad zásadou projednací, což přesouvá zodpovědnost za zjištění skutkového stavu věci v rozsahu materiální pravdy na státní orgán. Jestliže tedy správní úřad v případě žalobce shledal důvody pro zahájení řízení o zrušení dlouhodobého pobytu, avšak takové řízení sám následně nezahájil ani jeho zahájení neinicioval a naopak sám z týchž důvodů rozhodl v řízení o žádosti žalobce o neprodloužení pobytu, aniž by sám nějak aktivně zkoumal skutečný stav věci, správní úřad zasáhl zjevně nezákonným způsobem do práva žalobce na spravedlivý proces. Žalobce v této souvislosti poukázal na princip zákazu výkladu zákona v neprospěch účastníků řízení. Podle tohoto principu správní úřad v žádném případě nemůže vykládat zákonná ustanovení tak, jak se mu zrovna hodí, či dokonce nahrazovat určité nejasnosti či mezery v zákoně svou vlastní vůlí. Takový postup by byl pouhou libovůlí tohoto orgánu, která je nepochybně nezákonná.

V pátém bodě žaloby žalobce odkázal na článek 1 Ústavy České republiky s tím, že v žádném případě nelze souhlasit s tvrzením žalovaného o tom, že aplikované ustanovení § 56 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců nevyžaduje úmyslné porušení povinností, respektive že pokud správní úřad zjistí, že cizinec předložil k žádosti padělané nebo pozměněné doklady, je bez dalšího povinen rozhodnout o neprodloužení pobytu. Pokud žalobce skutečně předmětné zdravotní pojištění uzavřel v prostorách pojišťovny, za pojištění řádně zaplatil a dostal originál pojistné smlouvy, byl skutečně v dobré víře, že zdravotní pojištění uzavřel a že pro dané období je jím také chráněn. V takovém případě nelze hovořit o padělání či pozměňování předmětné pojistné smlouvy, neboť s touto nebylo nijak manipulováno. K celému problému došlo tak, že smlouva byla ze strany žalobce skutečně uzavřena, ale v daném procesu došlo v době, kdy žalobce nemohl tento proces nijak ovlivnit. Smlouva, skutečně podepsaná a skutečně zaplacená, nebyla zodpovědnou osobou, pravděpodobně zaměstnancem pojišťovny MAXIMA či jinou osobou vůbec zavedena do systému a následně byla pod stejným číslem uzavřena pojistka jiná s třetí osobou. Rozhodnutí žalovaného správního úřadu je v této situaci podle názoru žalobce nutno hodnotit také jako zcela nepřiměřený zásah do sféry žalobce vzhledem k okolnostem případu, závažnosti protiprávního jednání žalobce a možným následkům, jež by uvedené rozhodnutí mohlo způsobit. Mezi pravidla, upravená ustanovením § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu a z něho vyplývající zásady proporcionality (přiměřenosti) postupu správního úřadu při uplatňování jeho pravomocí při zasahování do práv a oprávněných zájmů dotčených osob, lze dovodit, že mezi tato pravidla patří rovněž zásada přiměřenosti zásahu, pravidlo racionální zdůvodnitelnosti zásahu (zákaz svévole) a zákaz nadbytečného použití jinak racionálně zvolených nástrojů regulace. K zásadě přiměřenosti se Ústavní soud vyjádřil ve svých nálezech č. Pl.ÚS 28/98 a Pl.ÚS 5/01, kde uvedl, že zasahování státu musí respektovat přiměřenou spravedlivou rovnováhu mezi požadavkem obecného zájmu společnosti a požadavkem na ochranu základních práv jednotlivce.

Žalobce doložil předmětnou neplatnou pojistnou smlouvu zcela bez úmyslu získat z toho jakoukoli výhodu zcela bez vědomí její neplatnosti a skutečnost, že mu za takové jednání, jehož se dopustil v dobré víře a jež navíc neprodleně napravil, nebyl prodloužen dlouhodobý pobyt na území České republiky, kde má vytvořeno své zázemí a zdroj svých příjmů, je nepochybně rozhodnutím zcela nepřiměřeným.

V šestém žalobním bodě žalobce namítl, že nelze souhlasit s tvrzením žalovaného správního úřadu o tom, že když žalobce v rámci správního řízení doložil neplatnou pojistnou smlouvu, dopustil se jednání, uvedeného v ustanovení § 56 odst.1 písm.e) zákona o pobytu, respektive že přeložil správnímu úřadu padělanou či pozměněnou náležitost. Sama skutečnost, že smlouva nakonec nebyla - bez vědomí žalobce a důvodu nezávislého na vůli žalobce - zavedena do evidenčního systému pojišťovny, v žádném případě nedělá z předmětné smlouvy ještě pozměněnou či padělanou záležitost. Jedná se pouze o náležitost neplatnou, přičemž její doložení není zákonným důvodem nevydání povolení k pobytu, uvedeným v předmětném ustanovení zákona o pobytu cizinců. Žalobce tak nelze sankcionovat za protiprávní jednání druhého, jež se navíc nedalo odhalit ani při zvýšené opatrnosti. Tolerování takového rozhodování by bylo v rozporu s demokratickými principy fungování právního státu. Žalovaný správní úřad naprosto opomenul posoudit zjevnou nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního úřadu prvního stupně, který své odůvodnění proměnil v pouhé konstatování počátečního skutkového stavu věci bez jakýchkoli úvah, jež by konstatovaný závěr doplnily tak, aby bylo možno rozhodnutí v rámci odvolacího řízení řádně přezkoumat. Žalovaný správní úřad následně k přezkoumatelnosti rozhodnutí správního úřadu prvního stupně nic neuvedl, na zjevnou nepřezkoumatelnost nikterak nereagoval a odvolání zamítl, přestože

posuzovat přezkoumatelnost rozhodnutí byl povinen odvolací orgán ze své povinnosti i bez výslovného návrhu žalobce v odvolání.

V sedmém žalobním bodě žalobce poukázal na to, že žalovaný správní úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že při přezkoumání rozhodnutí orgánu prvního stupně vycházel z právního stavu věci a skutkových okolností, které tu byly v době vydání rozhodnutí a neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Sám žalovaný přitom ve svém rozhodnutí konstatoval, že žalobce ve svém odvolání - mimo jiné - uplatňoval námitku, že posuzující správní úřad by měl splnění všech náležitostí posuzovat ke dni vydání rozhodnutí, kdy již byly veškeré náležitosti kompletní a bezvadné. Žalovaný se však touto námitkou vůbec nezabýval a pouze na samý závěr odůvodnění konstatoval, že vycházel ze stavu věci ke dni vydání rozhodnutí. Takový postup správního úřadu je nedostatečný a v příkrém rozporu s ustanovením § 68 odst.3 správního řádu. Žalovaný správní úřad své rozhodnutí vydal, aniž zjistil dostatečným způsobem skutkový stav a zároveň své rozhodnutí dostatečným způsobem neodůvodnil, čímž závažně zasáhl do práv a oprávněných zájmů žalobce. Předmětné rozhodnutí tak je evidentně podle názoru žalobce postiženo vadou nepřezkoumatelnosti a je nezákonné.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 9.1.2012 vyplývá, že žalovaná Komise se se skutečnostmi, uvedenými v žalobě, již zabývala v rámci vedeného odvolacího řízení a k věci se tak vyjádřila napadeným rozhodnutím, v němž jsou uvedeny konkrétní údaje. Z tohoto důvodu Komise odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

K námitce žalobce, že zjistí-li správní úřad prvního stupně důvody pro zahájení správního řízení o zrušení pobytu, měl by přerušit správní řízení o prodloužení pobytu a zároveň iniciovat zahájení řízení o zrušení pobytu, Komise uvedla, že zjistí-li správní úřad prvního stupně v průběhu povoleného pobytu důvody pro zahájení správního řízení o zrušení pobytu, potom správní řízení o zrušení pobytu zahájí. Zjistí-li správní úřad prvního stupně poté, co cizinec podal žádost o prodloužení pobytu, důvody pro zahájení správního řízení o zrušení pobytu, postupuje podle ustanovení § 35 odst.3 zákona č. 326/1999 Sb. a meritorně rozhodne o neprodloužení pobytu cizince, přičemž hodnotí všechny skutečnosti konkrétního případu a provádí taková šetření, kterými hodnověrně prokáže stav věci.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobci U. U. bylo na území České republiky uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem účast v právnické osobě – výkonný manažer s platností do dne 29.7.2010.

Dne 7.7.2010 podal žalobce prostřednictvím zmocněné zástupkyně k Inspektorátu cizinecké policie v Praze žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem účast v právnické osobě – výkonný manažer. K této žádosti žalobce předložil kopii cestovního dokladu, zdravotní pojištění MAXIMA a.s., č. pojistné smlouvy 8909007794, vystavené na jméno U. U. s platností ode dne 31.10.2008 do dne 30.10.2010 a dále finanční hotovost ve výši 160.000,- Kč a plnou moc pro zástupkyni.

Na výzvu policie byl žalobcem dále doložen výpis z obchodního rejstříku obchodní společnosti Aristokrat U & D s.r.o. a plná moc na doložení dodatku pro zástupkyni žalobce. Dne 19.8.2010 bylo následně doloženo zdravotní pojištění MAXIMA a.s., č. smlouvy

8600005916 s platností do dne 29.12.2012 a dále dne 23.8.2010 žalobce doložil nájemní smlouvu na pobyt na adrese P. 4, P. 1291.

V rámci vedeného správního řízení za účelem zjištění skutečného stavu věci bylo dne 19.8.2010 provedeno ověření pravosti dokladu o zdravotním pojištění, doloženém dne 7.7.2010 na čísle pojistné smlouvy 8909007794 v databázi pojištěnců cizinců u pojišťovny MAXIMA a.s. Přitom bylo zjištěno, že uvedená smlouva není vedena na jméno cizince, nýbrž na jméno F. Ch. Ch. s datem pojištění do dne 8.4.2010, která byla v době odpovědi na dotaz policie již stornována. Téhož dne bylo z oficiálních webových stránek pojišťovny MAXIMA a.s. vygenerováno číslo pojistné smlouvy 8909007794 s detaily pojistné smlouvy, kde je jasně uvedeno, že pojištění pod shora uvedeným číslem sjednala paní M. S. pro občana čínské státní příslušnosti pana F. Ch. Ch.

Správní úřad prvního stupně sepsal se žalobcem dne 26.8.2010 protokol o vyjádření účastníka správního řízení, do něhož žalobce po řádném poučení uvedl, že zdravotní pojištění platné do dne 30.10.2010 podle smlouvy č. 8909007794 zakoupil v srpnu 2008, kdy navštívil pobočku pojišťovny MAXIMA na Rokycanově ulici v Praze 3. Bylo mu vystaveno zdravotní pojištění č. 890900794 s platností na dva roky, žalobce zaplatil částku 11.900,- Kč, dostal stvrzenku a přítomna jednání byla kromě pracovnice pojišťovny ještě další žena, která vystupovala jako tlumočnicka. Ke zjištění, že smlouva není platná a že na toto číslo smlouvy je evidován někdo jiný, žalobce uvedl, že o této skutečnosti ví ode dne 19.8.2010, kdy mu bylo řečeno, že jeho smlouva je neplatná a že na stejné číslo smlouvy je evidován pan F. Ch. Ch. Žalobce tehdy pochopil, že se stal obětí podvodného jednání, přitom se po celou dobu pobytu domníval, že zdravotní pojištění je platné.

Rozhodnutím ze dne 3.11.2010, č.j.: CPPH-057504/CI-2010-60, Inspektorát cizinecké policie v Praze zamítl žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 7.7.2010 a rozhodl o tom, že dlouhodobý pobyt cizince na území České republiky se neprodlužuje. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobce uvedl nepravdivé údaje ohledně dokladu o zajištěném zdravotním pojištění na území České republiky, konkrétně o pojistné smlouvě č. 8909007794. Správní úřad dospěl k závěru, že předkládání padělků nejrůznějších dokladů je rozšířeným negativním jevem, který v současné době zásadním způsobem narušuje efektivní výkon státní správy v oblasti pobytu cizinců na území České republiky.

Proti uvedenému rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie v Praze podal žalobce včasné odvolání, v němž namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 44a odst.3 a § 35 odst.3 zákona o pobytu cizinců a je v rozporu s ustanovením § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Odvolatel uvedl, že u zmíněné pojistné smlouvy č. 8909007794 byl oprávněně v dobré víře ohledně její platnosti a byl poškozen protiprávním jednáním třetí, dosud nezjištěné osoby. Žalobce neovládá český jazyk a i tato skutečnost napomohla třetí osobě uvést jej v omyl ohledně obsahu a platnosti uzavřené pojistné smlouvy. Uvedl, že o důvodech neplatnosti pojistné smlouvy se dozvěděl až dne 19.8.2010 a následně ihned podal trestní oznámení na neznámou osobu, vydávající se za makléře společnosti MAXIMA a.s. Poukázal na to, že závěr správního úřadu o tom, že odvolatel nesplňoval ke dni podání žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu požadavek řádně sjednaného zdravotního pojištění, je třeba odmítnout, neboť rozhodující správní úřad by měl splnění veškerých náležitostí posuzovat ke dni vydání rozhodnutí. Poukázal rovněž na to, že vydané rozhodnutí má pro odvolatele nepřiměřeně tvrdé následky a neodpovídá okolnostem případu.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 13.6.2011, č.j.: MV-23289-7/SO-2011, odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie v Praze ze dne 3.11.2010 potvrdil se závěrem, že aplikované ustanovení § 56 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců nevyžaduje úmyslné porušení povinností stanovených citovaným zákonem. Pokud správní úřad prvního stupně zjistil, že cizinec předložil k žádosti padělané nebo pozměněné doklady, je povinen rozhodnout o neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Přestože cizinec předložil nové doklady o zdravotním pojištění, nelze na ně brát zřetel, neboť bylo nepochybně zjištěno, že k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu doložil padělek dokladu o zdravotním pojištění a až do doby uzavření nové smlouvy o zdravotním pojištění nebyl účastník řízení na území České republiky zdravotně pojištěn, i když mu tuto povinnost ukládá přímo zákon o pobytu. Předložením padělku, byť neúmyslně, účastník řízení porušil povinnost, stanovenou ustanovením § 103 písm.c) zákona o pobytu cizinců, neboť v žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uvedl nepravdivé požadované informace. K námitce, že byl poškozen protiprávním jednáním třetí, nezjištěné osoby, odvolací správní úřad uvedl, že tato skutečnost není předmětem řízení a řešena může být v občanskoprávním či trestním řízení. Odvolací správní úřad uzavřel, že zákon neukládá správnímu úřadu výslovně povinnost posuzovat přiměřenost důsledků rozhodnutí důvodů pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolací orgán vyšel z právního stavu a ze skutkových okolností v době vydání rozhodnutí a neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení nepožádal výslovně o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím žalobce i žalovaný správní úřad souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 3.11.2010, jímž nebylo žalobci prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkoný manažer – účast v právnické osobě na území České republiky.

Podle ustanovení § 56 odstavec 1 písmeno e/ zákona o pobytu dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad devadesát dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle ustanovení § 33 odstavec 3 ministerstvo cizinci neudělí, jestliže předloží padělané anebo pozměněné náležitosti nebo údaje podstatné pro posouzení žádosti v nich uvedené neodpovídají skutečnosti.

Podle ustanovení § 35 zákona o pobytu dobu pobytu na území, která je kratší než doba platnosti víza k pobytu nad devadesát dnů, ministerstvo na žádost cizince opakovaně prodlouží za podmínky, že trvá stejný účel, pro který bylo vízum uděleno, nejdéle však do doby skončení platnosti tohoto víza. K žádosti o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad devadesát dnů za účelem zaměstnání je cizinec povinen předložit rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání, náležitosti podle ustanovení § 31 odstavec 1 písmeno a/ a

d/ a na požádání náležitost podle ustanovení § 31 odstavec 5 písmeno b/ tohoto zákona. Dále je cizinec povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v ustanovení § 180j. Současně je na požádání povinen předložit doklad o zaplacení pojistného, uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. Cizinec je dále povinen na žádost ministerstva předložit v případě změny podoby i fotografie. Dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad devadesát dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (ustanovení § 37 tohoto zákona).

Podle ustanovení § 37 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad devadesát dnů, jestliže cizinec

- a) byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu k trestu odnětí svobody v délce převyšující tři roky,
- b) neplní účel, pro který bylo vízum uděleno, nebo
- c) o zrušení platnosti víza požádá.

Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad devadesát dnů, jestliže

- a) cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané anebo pozměněné doklady nebo doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti,
- b) cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

V prvé žalobní námitce žalobce namítal, že správní úřad podle platné právní úpravy, dané ustanovením § 35 a následujícími zákona o pobytu cizinců, správní úřad nemůže cizinci prodloužit pobyt na území v případě, jestliže policie shledá existenci důvodů pro zahájení řízení o zrušení pobytu. Podle názoru žalobce však v žádném případě nelze toto ustanovení vykládat tak, že správní úřad má v takovém případě právo meritorně rozhodnout o neprodloužení pobytu cizince. To zákon výslovně nestanoví a obdobný výklad by bylo nutno pokládat za nezákonné dotváření práva v neprospěch účastníka řízení.

Uvedenou žalobní námitku soud neshledal důvodnou. Podle ustanovení § 35 odstavec 3 zákona o pobytu dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad devadesát dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza ve smyslu ustanovení § 37 zákona o pobytu. Tak se stalo i v posuzované věci. Přestože to zákon o pobytu výslovně nestanoví, není zřejmé, v jakých konkrétních okolnostech žalobce shledává důvod pro závěr, že jediným možným způsobem správného vyřešení takové procesní situace je přerušování řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu a zároveň zahájení (z moci úřední) řízení o zrušení platnosti povolení.

Soud má za to, že pokud správní úřad v posuzované věci žalobci rozhodnutím ze dne 3.11.2010 neprodloužil platnost povolení k dlouhodobému pobytu s odkazem na ustanovení § 35 odstavec 3 ve spojení s ustanovením § 56 odstavec 1 písmeno e/ zákona o pobytu cizinců, pak nedošlo ke zkrácení procesních práv žalobce a nebyl porušen zákon o pobytu cizinců ani jiný obecně závazný právní předpis způsobem, který by měl za následek nezákonnost takového rozhodnutí. Uvedeným postupem nedošlo podle názoru soudu k výkladu zákona v neprospěch účastníků řízení, ani nedošlo – jak uvádí žalobce v podané žalobě k „.....nahrazování určité nejasnosti či mezery v zákoně vlastní vůlí správního úřadu.“ Žalobci bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti, bylo odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, o

jaké rozhodné skutkové a právní okolnosti se správní úřad při rozhodování opíral a žalobci nebylo ani upřeno řádně využít opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí. Z toho vyplývá, že ke zkrácení procesních práv žalobce dojít nemohlo.

Důvodnou shledal městský soud žalobní námitku, ve které žalobce s odkazem na článek 1 Ústavy České republiky namítl, že v žádném případě nelze souhlasit s tvrzením žalovaného o tom, že aplikované ustanovení § 56 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců nevyžaduje úmyslné porušení povinností a poukázal na to, že žalobce předloženou smlouvu nezměnil a neupravoval. Šlo o originál smlouvy, která nebyla zavedena do systému pojišťovny, což žalobce nemohl ovlivnit.

Žalovaný odvolací správní úřad se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání podle názoru soudu nedostatečně vypořádal s odvolací námitkou, v níž žalobce výše uvedené skutečnosti namítl, když uvedl, že tyto skutečnosti nejsou předmětem řízení a řešeny mohou být v občanskoprávním či trestním řízení. Institut vedení správního řízení o každé jednotlivé žádosti účastníka řízení umožňuje posouzení rozhodných skutkových a právních okolností a teprve na jejich řádném posouzení bylo možno v tomto konkrétním případě dospět k závěru o tom, zda se žalobce dopustil či nedopustil porušení ustanovení § 103 odstavec 1 písmeno c/ zákona o pobytu cizinců. Správní úřady se přitom měly nepochybně zabývat tím, zda skutečnost, tvrzená žalobce, mohla vůbec vzniknout a zda a s jakými výsledky případně proběhlo šetření u dotčené pojišťovny.

Žalovaný odvolací správní úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí náležitě nevypořádal ani s námitkou, v níž žalobce vyjádřil názor a přesvědčení, že jej za těchto okolností nelze sankcionovat za protiprávní jednání druhého, jež se navíc nedalo odhalit ani při zvýšené opatrnosti. S uvedenou vadou rozhodnutí o odvolání bezprostředně souvisí rovněž důvodná námitka žaloby, týkající se námítky, že žalovaný odvolací správní úřad se nevypořádal s odvolacím tvrzením žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního úřadu prvního stupně pro nedostatek důvodů a především pak s důvodností žalobní námítky, ve které žalobce poukazuje na zcela zjevný rozpor, jímž je odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí postiženo. Žalovaný totiž v závěrečném odstavci odůvodnění konstatuje, že při přezkoumávání napadeného rozhodnutí správního úřadu prvního stupně vycházel odvolací správní úřad z právních a skutkových okolností v době vydání rozhodnutí, avšak z obsahu spisového materiálu je nepochybné, že jak v době rozhodování správního úřadu, tak i v době rozhodování žalovaného měl žalobce již uzavřenu novou smlouvu o zdravotním pojištění a náležitosti, za nichž lze platnost povolení k dlouhodobému pobytu prodloužit, tak splňoval.

Protože se žalovaný odvolací správní úřad s uvedenými okolnostmi posuzované věci náležitě nevypořádal, nesplnil tak svoji zákonnou povinnost, uvedenou v ustanovení § 68 odstavec 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, přičemž tato vada mohla mít podle názoru soudu za následek vydání nesprávného rozhodnutí ve věci samé.

Soud proto postupoval podle ustanovení § 78 odst.1 s.ř.s. a napadené rozhodnutí pro nezákonnost spočívající v nedostatku odůvodnění zrušil a v souladu s ustanovením § 78 odst.4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Na žalovaném správním úřadu nyní bude, aby se znovu zabýval odvoláním žalobce proti rozhodnutí správního úřadu prvního stupně a s ohledem na výše uvedené se řádně a úplně

vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce a se skutkovými a právními závěry, vyjádřenými v odůvodnění tohoto rozsudku a své závěry znovu zohlednil při posouzení odvolacích námitek žalobce.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst.1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalobci náleží náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,-Kč a dále odměna právního zástupce Mgr.Marka Čechovského, advokáta, a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna v daném případě činí dva úkony právní služby po 2.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) podle ustanovení § 6, § 7, § 9 a § 11 odst. 1 advokátního tarifu a dvakrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 960,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 7.760,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19.prosince 2012

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu